

Minister Klimatu i Środowiska

DGO-WO.050.1.2024.UG
2999190.11675951.9443200
Warszawa, 02-02-2024

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację z dnia 16 stycznia 2024 r. Pani Poseł Katarzyny Osos w sprawie spalarni odpadów (K10INT814), poniżej przedstawiam informacje dotyczące instalacji do termicznego przekształcania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz pozostałości z przetwarzania odpadów komunalnych.

Ad. 1

Zgodnie z Krajowym planem gospodarki odpadami 2028¹ w Polsce funkcjonuje 8 spalarni odpadów termicznie przekształcających niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne oraz pozostałości z przetwarzania odpadów komunalnych. Spalarnie te są zlokalizowane w Warszawie, Białymstoku, Rzeszowie, Krakowie, Koninie, Poznaniu, Bydgoszczy i Szczecinie. Jednocześnie uprzejmie informuję, że odpady pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych mogą być termicznie przekształcane we współspalarniach odpadów np. w cementowniach.

Ad. 2

Problematyka dotycząca lokalizacji określonego przedsięwzięcia na danym terenie i jego budowy znajduje się we właściwości samorządowych organów administracji. Szczególną rolę pełnią marszałkowie województw, którzy są odpowiedzialni za planowanie m.in. w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi na terenie poszczególnych województw. Do zadań marszałków województw należy dokonanie analizy stanu gospodarki odpadami komunalnymi na terenie danego województwa oraz określanie potrzeb inwestycyjnych, tak aby zapewnić racjonalne zagospodarowanie odpadów komunalnych powstających na obszarze województwa, które gwarantuje osiągnięcie wymaganych celów.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, że w planach inwestycyjnych, stanowiących załączniki do wojewódzkich planów gospodarki odpadami, marszałkowie województw powinni wskazać zarówno planowane do rozbudowy i modernizacji istniejące instalacje do termicznego przekształcania odpadów komunalnych oraz odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych, jak i planowane nowe instalacje do termicznego przekształcania odpadów komunalnych oraz odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych.

Mając na uwadze wymagania mające na celu ochronę środowiska przewidziane dla procesu realizacji inwestycji nie jest możliwe określenie, ile spalarni będzie otwartych tzn. ostatecznie zrealizowanych (ile instalacji zostanie wybudowanych i rozpocznie się ich eksploatacja).

Jednocześnie warto zwrócić uwagę, że realizacja przedsięwzięcia polegającego na budowie instalacji do termicznego przekształcania odpadów jest procesem długotrwałym oraz skomplikowanym, co wynika z konieczności uzyskania szeregu decyzji administracyjnych

¹ uchwała nr 96 Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 2023 r. w sprawie Krajowego planu gospodarki odpadami 2028 (M.P. z 2023 r. poz. 702)

niezbędnych do realizacji inwestycji. W szczególności istotna jest procedura uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko² - i na tym etapie często mogą kończyć się działania inwestorów. Ponadto budowa instalacji do termicznego przekształcania wiąże się także z koniecznością poniesienia znacznych nakładów finansowych – ostatecznie to inwestor podejmuje decyzję o realizacji przedsięwzięcia po przeprowadzeniu analizy ekonomicznej.

Między innymi z powyższych względów w Krajowym planie gospodarki odpadami 2028 zostały określone niezbędne moce przerobowe instalacji termicznego przekształcania odpadów a nie ilość planowanych spalarni (do 2034 r. - 4,2 mln Mg/rok).

Ad. 3 i 4

Gospodarka odpadami w Polsce powinna być oparta przede wszystkim na realizacji hierarchii sposobów postępowania z odpadami. Hierarchia ta została określona w art. 17 ustawy o odpadach³, i zgodnie z nią w pierwszej kolejności należy zapobiegać powstawaniu odpadów. Odpady, których powstaniu nie udało się zapobiec należy odpowiednio zagospodarować, w pierwszej kolejności przez przygotowanie do ponownego użycia lub recykling, a następnie w innych procesach odzysku. Najmniej preferowanym działaniem jest natomiast unieszkodliwianie odpadów, w tym składowanie odpadów. Mając na uwadze hierarchię sposobów postępowania z odpadami oraz cele w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych (poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych do 2035 r. ma wynieść minimum 65%) instalacje przeznaczone do termicznego przekształcania pozostałości z przetwarzania odpadów komunalnych należy traktować przede wszystkim jako uzupełnienie systemu gospodarki odpadami komunalnymi, a nie jako jego kluczowy element.

Zgodnie z ideą gospodarki o obiegu zamkniętym odpady powinny być traktowane jako surowce wtórne, co oznacza, że zagospodarowanie jak największej ilości odpadów komunalnych powinno odbywać się przez recykling. Dlatego też Ministerstwo Klimatu i Środowiska przykłada szczególną wagę do wspierania inicjatyw związanych z dalszym rozwojem systemu selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz infrastruktury zapewniającej ich recykling.

Niemniej jednak należy zwrócić uwagę, że termiczne przekształcanie odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, z których wydzielone zostały frakcje nadające się do recyklingu, przyczynia się do ograniczenia składowania odpadów komunalnych (do 2035 r. należy zmniejszyć ilość składowanych odpadów komunalnych do nie więcej niż 10% wytwarzanych odpadów komunalnych). Warto nadmienić, że powyższe założenia również znalazły swoje odzwierciedlenie w zapisach Krajowego planu gospodarki odpadami 2028. Zgodnie z KPGO 2028 jednym z kierunków działań w gospodarce odpadami komunalnymi jest *„zmniejszenie ilości kierowanych do składowania odpadów komunalnych oraz pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych, które nie nadają się do przygotowania do ponownego użycia lub recyklingu, przez zagospodarowanie tych odpadów zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami w innych procesach odzysku, w tym przez termiczne przekształcanie z odzyskiem energii”*.

Ad. 5

Spalarnie odpadów to instalacje, których sposób funkcjonowania oraz wyposażenie techniczne zostało szczegółowo uregulowane przepisami Unii Europejskiej i prawa krajowego oraz które muszą spełniać bardzo restrykcyjne wymagania z zakresu ochrony

---

² Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.)

³ Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.)

środowiska. Zgodnie z art. 157 ustawy o odpadach spalarnie odpadów są projektowane, budowane, wyposażane i użytkowane w sposób zapewniający osiągnięcie poziomu termicznego przekształcania odpadów, przy którym ilość i szkodliwość dla życia, zdrowia ludzi lub dla środowiska, odpadów i innych emisji powstających wskutek termicznego przekształcania odpadów będzie jak najmniejsza. Powyższe wymogi odnoszą się m. in. do wyposażenia technicznego instalacji, dopuszczalnych wielkości emisji do powietrza, czy sposobu postępowania w przypadku awarii urządzeń.

Wymagania dotyczące spalania odpadów zostały szczegółowo uregulowane nie tylko przepisami ww. ustawy, lecz także ustawy - Prawo ochrony środowiska⁴, czy też ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne⁵ oraz przepisami wykonawczymi do tych ustaw.

Jednocześnie w nawiązaniu do zapytania odnośnie do rozwiązań legislacyjnych, informuję, że obecnie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska podejmowane są prace w celu stworzenia kompleksowego narzędzia dla ograniczania kwestii oddziaływania zapachowego przedsięwzięcia. W celu określenia kierunków legislacji w tym zakresie zlecono m.in. ekspertyzy: „*Lista substancji i związków chemicznych, które są przyczyną uciążliwości zapachowej*” oraz „*Bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej*”.

Dodatkowo w resorcie klimatu i środowiska prowadzono prace nad aktualizacją „*Kodeksu przeciwdziałania uciążliwości zapachowej*”. Dokument, w ramach którego zestawiono przepisy prawne, które w sposób bezpośredni lub pośredni dotyczą problematyki uciążliwości zapachowej, zidentyfikowano źródła emisji substancji zapachowo czynnych oraz działania zaradcze, jest pierwszym źródłem informacji i wiedzy dla organów kontrolnych, przedstawicieli jednostek samorządowych czy podmiotów prowadzących instalacje, które mogą powodować powstanie uciążliwości zapachowej.

Mając na uwadze powyższe, informuję, że na obecnym etapie nie jest możliwe jednoznaczne określenie kierunku, w jakim prowadzone będą działania w zakresie uciążliwości zapachowej. Nowe kierownictwo resortu pochyli się nad zagadnieniem i podejmie kierunkowe decyzje w tej sprawie, w szczególności rozważy zasadność podjęcia prac legislacyjnych.

Ewentualne inne do podjęcia działania mogące mieć wpływ na kwestie rozwoju spalarni odpadów komunalnych, nie mogą być rozważane bez wcześniejszej analizy postępów osiągania poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

---

⁴ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54)

⁵ Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1478 z późn. zm.)